

OKRESNÁ PROKURATÚRA TRNAVA
Vajanského 22, 918 67 Trnava 1

Číslo: 2 Pv 338/13/2207
EEČ: 2-21-37-2016

Trnava 26.04.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: Trestný čin znásilnenie podľa § 241 odsek 1, odsek 2 písmeno b
Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona
číslo 399/2000 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku
zastavujem trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Rakúsko
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- Trestný čin znásilnenie podľa § 241 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona
číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 399/2000 Zbierky zákonov

na tom skutkovom základe, že:

obvinení XXXXX a XXXXX XXXXX, ktorého trestné stíhanie bolo vylúčené na samostatné konanie, dňa 7. júna 1999 v čase okolo 23.00 h v katastri obce Biely Kostol v poli pri Poľnohospodárskom družstve Košariská vo vozidle značky BMW čiernej farby so štátnou poznávacou značkou Rakúska XXXXX násilím vyžadovali pohlavný styk s maloletou XXXXX., nar. XXXXX, a maloletou XXXXX, nar. XXXXX, ktoré sa s nimi viedli v uvedenom vozidle a to tým spôsobom, že po zastavení na uvedenom mieste XXXXX XXXXX násilím vytiahol maloletú XXXXX. z auta, zvalil ju do trávy, kde si pod hrozbou, že ju zabije, musela stiahnuť nohavice, následne na to jej on stiahol nohavičky a aj napriek tomu, že sa bránila vykonal na nej súlož, pričom vo vozidle XXXXX fackoval maloletú XXXXX ktorej sa podarilo z vozidla ujsť, avšak XXXXX ju dobehol, násilím ju zvalil na zem a napriek jej odporu jej vyzliekol nohavice aj nohavičky a vykonal na nej súlož,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Dňa 08.06.1999 oznámili na Obvodnom oddelení PZ v Trnave mal XXXXX nar. XXXXX, a mal. XXXXX nar. XXXXX, že dňa 07.06.1999 boli znásilnené dvoma cudzincami v katastri obce Biely Kostol v poli pri Poľnohospodárskom družstve Košariská. Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Trnave ČVS: OÚV-262/20-TT-99 zo dňa 06.08.1999 bola podľa § 159 ods. 4 Trestného poriadku účinného v tom čase uložená vec trestného činu znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce začať trestné stíhanie.

S poukazom na čl. II ods. 2 zák. č. 272/1999 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.11.1999, a ktorým sa menil a dopĺňal zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov sa má za to, že trestné stíhanie v predmetnej trestnej veci bolo začaté vykonaním neodkladaného úkonu a to obhliadkou miesta činu dňa 08.06.1999 policajným orgánom Obvodného oddelenia PZ Trnava – okolie podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku účinného od 01.11.1999.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Trnave ČVS: OÚV-262/20-TT-99 zo dňa 16.12.1999 podľa § 173 ods. 3 v tom čase účinného Trestného poriadku bolo pokračované v trestnom stíhaní, lebo dôvody prerušenia pominuli.

Následne uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Trnave ČVS: OÚV-262/20-TT-99 zo dňa 30.12.1999 podľa § 163 ods. 1 v tom čase účinného Trestného poriadku bolo vznesené obvinenie XXXXX a XXXXX pre trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku na tom skutkovom základe, že obvinení XXXXX a XXXXX XXXXX dňa 07.06.1999 v čase okolo 23.00 h v katastri obce Biely Kostol v poli pri Poľnohospodárskom družstve Košariská vo vozidle značky BMW čiernej farby so štátnou poznávacou značkou Rakúska XXXXX násilím vyžadovali pohlavný styk s maloletou XXXXX nar. XXXXX, a mal. XXXXX, nar. XXXXX, ktoré sa s nimi viedli v uvedenom vozidle a to tým spôsobom, že po zastavení na uvedenom mieste XXXXX XXXXX násilím vytiahol maloletú XXXXX z auta, zvalil ju do trávy, kde si pod hrozbou, že ju zabije, musela stiahnuť nohavice, následne na to jej on stiahol nohavičky a aj napriek tomu, že sa bránila vykonal na nej súlož, pričom vo vozidle XXXXX fackoval maloletú XXXXX ktorej sa podarilo z vozidla ujsť, avšak XXXXX ju dobehol, násilím ju zvalil na zem a napriek jej odporu jej vyzliekol nohavice aj nohavičky a vykonal na nej súlož.

Uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Trnave ČVS: OÚV-262/20-TT-99 zo dňa 29.02.2000 podľa § 173 ods. 1 písm. a) v tom čase účinného Trestného poriadku bolo prerušené trestné stíhanie, nakoľko pre neprítomnosť obvinených nie je možné vec náležite objasniť.

Uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČVS: OÚV-262/20-TT-1999 zo dňa 10.07.2014 podľa § 228 ods. 5 v tom čase účinného Trestného poriadku bolo pokračované v trestnom stíhaní, lebo dôvod na prerušenie trestného stíhania pominul, z dôvodu zadržania obvineného XXXXX,

rod. XXXXX XXXXX, dňa 10.07.2014 príslušníkmi odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Bratislava II. Obvinenému XXXXX bolo dňa 10.07.2014 doručené uznesenie vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Trnave ČVS: OÚV-262/20-TT-99 zo dňa 30.12.1999 o vznesení obvinenia.

Uznesením Okresného súdu Trnava č.k. Tp 73/2014 zo dňa 13.07.2014 bol obvinený XXXXX vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku so započítaním lehoty väzby dňom 10.07.2014. Uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 3Tpo/47/2014 zo dňa 24.07.2014 bolo uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 13.07.2014 zrušené a obvinený XXXXX bol prepustený z väzby na slobodu.

Uznesením vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave ČVS: OÚV-262/20-TT-1999 zo dňa 19.01.2016 podľa § 21 ods. 1 v tom čase účinného Trestného poriadku bola vylúčená vec obvineného XXXXX vylúčená na samostatné konanie.

Vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, tento skutok je trestným činom – znásilnenia podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku, a skutok spáchal obvinený XXXXX, hoci sa tento k činu nepriznal, a obvinený XXXXX XXXXX. Skutkový stav je dostatočne preukázaný opakovanými výpoveďami oboch poškodených, ich zákonných zástupcov, svedka XXXXX, zápisnicami o rekognícii osoby podľa fotografie, zápisnicou o obhliadke miesta činu, fotodokumentáciou miesta činu i zranení poškodených, lekáorskými správami a potvrdeniami, identifikáciou motorového vozidla použitého pri činu a ďalšími vykonanými procesnými úkonmi. Obe poškodené jednoznačne opoznali oboch obvinených pri rekognícii. Tieto zhodne popísali konanie oboch obvinených, ktoré zodpovedná skutkovému stavu tak ako bol ustálený v prípravnom konaní. Lekárskymi správami bolo zdokumentované nedobrovoľné vykonanie súložie na v tom čase maloletých poškodených, ktoré sa pri skutku bránili a vyslovene obvineným uvádzali, koľko majú rokov a že s pohlavným stykom nesúhlasia. Obvinení občania Tureckej republiky sa v tom čase zdržiavali v Rakúskej republike, kde sa následne po skutku i vrátili. Obvinený XXXXX XXXXX si dňa 25.02.2000 úradne zmenil krstné meno na XXXXX. Obvinený XXXXX XXXXX opustil územie Rakúskej republiky a doposiaľ sa zdržuje na neznámom mieste.

V rámci ďalšieho konania bolo zistené, že obvinený XXXXX ako štátny občan Tureckej republiky má (a aj v čase skutku mal) stále bydlisko v Rakúskej republike. Zo správy Národnej ústredne Interpol Bratislava zo dňa 16.01.2006 vyplýva, že základe požiadavky polície z Trnavy v októbri 1999 vykonávali previerky k dvom podozrivým osobám tureckej národnosti, ktoré boli ustálené ako XXXXX XXXXX a XXXXX XXXXX XXXXX v tom čase býval v obci XXXXX XXXXX, kde mal od 13.12.2000 aj registrovaný pobyt ako XXXXX. Výsledky previerok spolu s fotografiami podozrivých boli zaslané polícii v Trnave, na základe čoho došlo k opoznaniu obvinených maloletými poškodenými pri vykonaných rekogníciách podľa fotografií a následne aj k vzneseniu obvinenia. Zo správy Národnej ústredne Interpolu tiež vyplýva, že dňa 29.01.2003 na základe Centrálného vízového orgánu preverovali obvineného XXXXX ako žiadateľa o vízum Slovenskej republiky. Z dôvodu podobnosti osobných údajov a fotografie z cestovného doklady predloženého na ambasáde Slovenskej republiky vo Viedni bola požiadaná

o previerku IP Ankara, ktorá dňa 03.03.2003 potvrdila, že ide o tú istú osobu a teda, že XXXXX XXXXX si dňa 25.02.2000 úradne zmenil krstné meno na XXXXX Tieto výsledky boli zaslané nielen Centrálnemu vízovému registru ale aj oddeleniu násilnej kriminality Okresného riaditeľstva PZ v Trnave. Na základe telefonického rozhovoru s oddelením násilnej kriminality v tom čase bolo zistené, že stíhanie oboch obvinených je prerušené pre neprítomnosť páchatel'ov a že nebudú žiadať o identifikačný materiál. Až v septembri 2005 bola na Národnú ústredňu Interpol zaslaná žiadosť o vyhlásenie pátrania po obvinenom. Národná ústredňa Interpol v odpovedi uviedla, že je známe miesto pobytu obvineného a navrhujú, aby bola podaná žiadosť o pátranie po osobe za účelom jej následnej extradície, a to ihneď po vydaní medzinárodného/európskeho zatýkacieho rozkazu, na čo nebolo zo strany polície žiadnym spôsobom reagované. Zo spisu vyplýva, že obvinenému na adresu XXXXX XXXXX bolo – síce neprocesne – dňa 06.09.2005 zasielané uznesenie o vznesení obvinenia, pričom zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Dodatočne bola v systéme PATROS vyznačená zmena krstného mena obvineného.

V rámci rozhodovania o väzbe obvinený deklaroval, že opakovane do 2005 žiadal o udelenie víz v Slovenskej republiky, pričom mu udelené boli. Predložil súdu fotokópiu pasu, z ktorého vyplýva, že minimálne 35-krát od roku 2000 do 2004 cestoval na územie Slovenskej republiky, kde má rodinné i priateľské vzťahy. Minimálne štyrikrát bol priestupkovo prejednávaný príslušníkmi dopravnej polície Slovenskej republiky. Aj pri zadržaní sa dobrovoľne dostavil na územie Slovenskej republiky za účelom prevzatia si zadržaného vodičského preukazu.

Vyšetrovatel'kou PZ bol tunajšej prokuratúre dňa 18.04.2016 predložený vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby. Jeho preskúmaním bolo okrem procesných nedostatkov týkajúcich sa procesného úkonu preštudovania vyšetrovacieho spisu podľa § 208 Trestného poriadku zistené, že trestné stíhanie obvineného XXXXX je toho času už premlčané.

Trestného činu znásilnenia sa podľa § 241 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu, ak spácha taký čin na žene mladšej ako pätnásť rokov. Trestný zákon č. 140/1960 Zb. účinný v čase skutku za spáchanie tohto činu stanovoval trest odňatia slobody v rozsahu päť až dvanásť rokov.

Podľa § 16 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Uvedená zásada vyjadruje tú skutočnosť, že ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší, pričom priaznivosť zákona treba posudzovať nielen z hľadiska samého porovnania trestných sankcií uvedených v porovnávaných zákonoch, ale rozhodujúci je výsledok, teda či použitie nového zákona ako celku, tzn. ako aj z hľadiska ustanovení osobitnej časti, tak i z hľadiska všeobecnej časti, je pre obvineného priaznivejšie.

Podľa § 67 ods. 1 písm. b) Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je desať rokov,

ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov.

Premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď došlo k dokonaniu trestného činu, pričom pri pokračovacích a trvácich trestných činoch začína premlčacia doba plynúť až od okamihu, keď bol trestný čin dokonaný.

Podľa § 67 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine,
- c) skúšobná doba podmiennečného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa, alebo
- b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Podľa § 89 ods. 15 Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku kde tento zákon spája s uplynutím určitej doby nejaký účinok, nezapočítava sa do nej deň, keď nastala udalosť určujúca jej začiatok.

Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že XXXXX bolo vznesené obvinenie za predmetný skutok dňa 30.12.1999, pričom samotné uznesenie o vznesení obvinenia sa obvinenému doručilo až dňa 10.07.2014. Dňa 29.02.2000 bolo trestné stíhanie prerušené, lebo nebolo možné pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť.

V čase prerušenia trestného stíhania boli vykonávané len úkony smerujúce k zisteniu, vypátraniu pobytu obvineného a k zabezpečeniu jeho osoby pre účely trestného konania, ale nedostatočne. Polícia už v roku 2003 vedela o zmene mena obvineného z XXXXX na XXXXX, taktiež jej bol známy aj jeho pobyt, o čom svedčí aj skutočnosť, že mu na danú adresu /síce neprocesne/ doručovali uznesenie o vznesení obvinenia už v roku 2005. Žiadne úkony smerujúce k trestnému stíhaniu obvineného (okrem jednotlivých lustrácií) neboli vyšetrovateľom, ani iným orgánom činný v trestnom konaní, vykonané. Za dobu od začatia trestného konania do roku 2014 sa na vyšetrovaní veci vystriedali minimálne šiesti vyšetrovatelia.

V predmetnej veci došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby a to vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dňa 30.12.1999, pričom následne nebol vykonaný žiadny ďalší úkon reálne smerujúci k stíhaniu obvineného XXXXX a premlčacia doba pre stíhaný skutok je 10 rokov. Premlčacia doba teda začala plynúť dňa 31.12.1999.

Prerušenie premlčacej doby totiž nespôsobuje každý úkon orgánov činných v trestnom konaní, ktorý nasleduje po vznesení obvinenia. Musí byť totiž splnená aj ďalšia zákonná podmienka spočívajúca v tom, že ide o úkon smerujúci k trestnému

stíhaniu konkrétneho páchatel'a. Preto nie každý úkon policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu nasledujúci po vznesení obvinenia, aj skutočne smeruje k trestnému stíhaniu páchatel'a. Môže byť totiž urobený len formálne bez toho, aby jeho vykonanie aj reálne viedlo k trestnému stíhaniu páchatel'a a bolo pre jeho ďalší priebeh podstatné. Iba formálne urobený úkon, ktorý zdanlivo smeruje k trestnému stíhaniu páchatel'a, premlčaciu dobu neprerušuje.

Za úkony, ktoré nasledujú po vznesení obvinenia a reálne smerujú k trestnému stíhaniu páchatel'a možno považovať vzatie do väzby, vydanie príkazu na zatknutie, európskeho zatýkacieho rozkazu alebo medzinárodného zatýkacieho rozkazu, podanie obžaloby, vydanie/doručenie trestného rozkazu alebo vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku pre skutok, resp. trestný čin, o ktorého premlčanie ide (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 4 Tdo 30/2011 zo dňa 03.04.2012 alebo aj uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3 Tdo 83/2012 zo dňa 24.04.2013). Preto len periodické formálne pátranie po pobyte obvineného XXXXX opakujúce sa v určitých intervaloch nemožno považovať za úkony vyšetrovateľa PZ smerujúce k trestnému stíhaniu obvineného. Takými úkonmi preto nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby vo vzťahu k trestnému stíhaniu obvineného XXXXX.

Podľa odpisu registra trestov obvineného XXXXX, tento nebol doposiaľ súdne trestaný v Slovenskej republike. Podľa správy Národnej ústredne Interpol bol v Rakúskej republike odsúdený dvakrát a to v roku 2004 a 2008 za trestné činy menšej spoločenskej nebezpečnosti na tresty neprevyšujúce deväť mesiacov, na uvedené odsúdenia však nie je možné prihliadnuť.

Vo vzťahu k obvinenému nebola daná žiadna zákonná prekážka, pre ktorú ho nebolo možné postaviť pred súd. Voči obvinenému nebolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie v tejto veci. V premlčacej dobe obvinený nespáchal nový trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší. U obvineného nebolo rovnako zistené, že by nastali nejaké okolnosti spôsobujúce prerušenie premlčacej doby. Obvinený ako občan Tureckej republiky sa oprávnenne zdržiaval na území Rakúskej republiky, kde mal vydané povolenie na pobyt a neskôr aj povolenie na podnikanie. Podmienka v zmysle § 67 ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1960 Zb. účinného v čase skutku vyžadovala preukázanie podľa stanoviska súdnej praxe neoprávneného pobytu páchatel'a v cudzine, aby mohol byť pobyt v cudzine dôvodom spočívania premlčania trestného stíhania (R 21/87). O svojom trestnom stíhaní vedenom na území Slovenskej republiky obvinený XXXXX nemal preukázateľne vedomosť, o čom svedčí aj skutočnosť, že tento opakovane chodil na územie Slovenskej republiky v období od roku 2000 až minimálne do 2014. Preto uplynutím dňa 31.12.2009 sa trestné stíhanie obvineného XXXXX premlčalo.

V rámci skúmania trestnosti činu je potrebné zaoberať sa najmä otázkou, či skutok, ktorého sa páchatel' dopustil, napíňal v deň, kedy bol spáchaný, niektorú skutkovú podstatu trestného činu uvedeného v zákone a tiež tým, či nezanikla trestnosť tohto činu alebo či nedošlo k premlčaniu trestného stíhania. Iba za predpokladu, že skutok napíňa zákonné znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, za súčasného zistenia, že nedošlo k zániku trestnosti alebo k premlčaniu trestného stíhania, by bolo možné páchatel'a uznať vinným, v opačnom prípade je potrebné rozhodnúť

o zastavení trestného stíhania. Trestnosť činu zaniká priamo zo zákona uplynutím premlčacej doby uvedenej v zákone a na tieto okolnosti sa musí prihliadať ex offio, teda z úradnej povinnosti. Uplynutím času totiž postupne slabne až celkom zaniká potreba trestnoprávnej reakcie na spáchaný trestný čin tak z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Napokon po dlhšej dobe už nie je možné naplniť ani sledovaný účel trestu a taktiež dochádza k podstatnému sťaženiu možnosti riadne vykonať trestné konanie, predovšetkým vzhľadom na dokazovanie, keďže dôkazné prostriedky strácajú plynutím času svoju presvedčivosť.

Podľa ustanovenia § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

S poukazom na vyššie uvedené som preto v merite veci rozhodla tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať u prokurátora okresnej prokuratúry do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.

Mgr. Elena Bednáriková
prokurátorka